

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 februarie 2017

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 07 noiembrie 2016, declarate de către partea vătămată Petcova Olga și inculpatul

Novacov Piotr XXXX, născut la XXXX, originar din s.XXXX, r-nul XXXX, domiciliat în s.XXXX, str.XXXX, r-nul XXXX, cu viza de reședință în s.XXXX, str.XXXX, r-nul XXXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 02.04.2015 - 19.05.2016;
2. Instanța de apel: 13.06.2016 - 07.11.2016;
3. Instanța de recurs: 13.01.2017 - 15.02.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Taraclia din 19 mai 2016, Novacov Piotr a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.179 alin.(2) Cod penal la 1 an închisoare și în baza art.164 alin.(2) lit.c), e) Cod penal la 6 ani închisoare.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 6 ani și 6 luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceeași sentință au fost condamnați Topalov Ivan și Radanov Maxim, în privința cărora hotărârile judecătorești nu se contestă.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, dispunîndu-se încasarea de la Novacov Piotr, Topalov Ivan și Radanov Maxim a prejudiciului moral cîte 1500 lei de la fiecare în beneficiul lui Petcova Olga și cîte 800 lei în beneficiul lui Petcov Anatolii de la fiecare, iar în partea încasării prejudiciului material a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

S-a dispus încasarea de la Topalov Ivan, Novacov Piotr și Radanov Maxim, în mod solidar, cheltuielile judiciare pentru efectuarea expertizei medico-legale psihiatrice în mărime de 1187 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Novacov Piotr, Topalov Ivan și Radanov Maxim, la 20 octombrie 2013, ora 19.30, fiind în stare de ebrietate alcoolică și urmărind scopul de a se răfui fizic cu partea vătămată Petcova Olga, împreună și prin înțelegere prealabilă, au pătruns în gospodăria lui Petcov Anatolii din s.XXXX, str.XXXX, r-nul XXXX, iar ulterior, fără acordul proprietarului, cu aplicarea violenței în privința acestuia, au pătruns în casă.

Tot ei, în aceeași zi și oră, fiind în stare de ebrietate alcoolică, urmărind scopul de a se răfui fizic cu partea vătămată Petcova Olga, împreună și prin înțelegere prealabilă, aflîndu-se în casa lui Petcov Anatolii, în care au pătruns în modul descris supra, au aplicat

față de acesta, în timp ce încerca să o apere pe Petcova Olga, forța fizică, cauzându-i leziuni corporale neînsemnate. Ulterior, contrar voinței lui Petcova Olga au răpit-o, forțat au scos-o în stradă, au pus-o în portbagajul automobilului de model „VAZ 21099”, cu nr/î XXXX, după care au dus-o în fișia forestieră, amplasată în afara s.XXXX, unde au scos-o din portbagajul automobilului și toți trei i-au aplicat lovituri cu pumnii în diferite părți ale corpului, cauzându-i umflături pe frunte, echimoze în jurul ambilor ochi, excoriație în regiunea nasului și în regiunea ochiului stîng, excoriație în regiunea malar dreapta, ce se califică drept vătămări corporale neînsemnate, cu dereglarea stării de sănătate nu mai mult de 6 zile, după care au lăsat-o în fișia forestieră, părăsind locul faptei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul V.Cimpoeș în numele inculpatului P.Novacov, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului de sub învinuirea în săvîrșirea infracțiunilor imputate, invocînd că în acțiunile acestuia lipsesc elementele constitutive ale infracțiunilor imputate; - instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei; - vinovăția inculpatului nu a fost probată prin probe certe, el nu a intrat în casa părții vătămate și nu a aplicat violență în privința lui O.Petcova.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 07 noiembrie 2016, a fost respins apelul declarat de către avocatul V.Cimpoeș în numele inculpatului P.Novacov, ca fiind nefondat.

Instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat apreciere corectă probelor administrate și circumstanțelor cauzei, examinîndu-le conform art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc.

Consecvent, instanța de apel a indicat că vinovăția inculpatului se confirmă prin declarațiile părților vătămate O.Petcova și A.Petcov, ale martorilor I.Tauci, V.Crestincov, S.Tașnicenco și materiale cauzei - procesele-verbale de cercetare la fața locului a gospodăriei părților vătămate și a inculpatului P.Novacov, inclusiv a automobilului de model „Vaz 21099” ce aparține acestuia din 20.10.2013, 22.10.2013, de verificare a declarațiilor părții vătămate O.Petcova la locul infracțiunii din 09.12.2013; rapoartele de examinare medico-legală nr.154 din 21.10.2013, nr.162 din 24.10.2013 și de expertiză medico-legală nr.190 din 23.12.2013, nr.5 din 15.01.2014, în privința lui O.Petcova și A.Petcov, prin care se confirmă depistarea la aceștia a leziunilor corporale, nr.157 și nr.158 din 22.10.2013, nr.159 din 23.10.2013 în privința lui M.Radanov, P.Novacov și I.Topalov, raportul de expertiză nr.2 din 18.01.2014, potrivit căruia firul de păr depistat și ridicat din automobilul lui P.Novacov se aseamănă cu firele de păr de pe capul lui O.Petcova, de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr.39a-2015 din 23.01.2015 în privința lui O.Petcova.

În context, instanța de apel a precizat că în acțiunile lui P.Novacov se regăsește atât latura obiectivă, cât și cea subiectivă a infracțiunilor de violare de domiciliu și răpirea unei persoane.

Astfel, instanța de apel a conchis că argumentele avocatului în numele inculpatului P.Novacov privind nevinovăția acestuia în săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de art.179 alin.(2), 164 alin.(2) lit.c), e) Cod penal, sunt combătute de probele administrate în prezenta cauză penală și enumerate supra, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpat instanța a considerat-o drept o metodă de apărare și un drept al acestuia de a nu se autoincrimina.

Instanța a menționat că, în cauză, cert s-a constatat că inculpații avînd înțelegere prealabilă și îmbrăcînd măști pe față, au pătruns prin violență în casa părților vătămate și

au răpit-o pe O.Petcova, pe care au scos-o cu forța din casă și contrar voinței ei au dus-o în fâșia forestieră de la marginea satului, aproximativ la o distanță de doi kilometri de sat, unde au aplicat violență fizică asupra acesteia, cauzându-i vătămări corporale cu dereglarea neînsemnată a sănătății, nu mai mult de 6 zile.

Consecvent, cu referire la pedeapsa aplicată, instanța de apel a reținut că prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75-77 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, care fac parte din categoria celor mai puțin grave și respectiv, grave, de motivul acestora, de persoana celui vinovat, care anterior a fost judecat, are antecedente penale stinse, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, că infracțiunea a fost săvârșită în stare de ebrietate alcoolică, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului și corect a conchis că reeducarea și corectarea lui P.Novacov este posibilă numai în condițiile izolării de societate, stabilindu-i pedeapsă cu închisoare, cu executarea ei reală.

Cu referire la acțiunea civilă, instanța de apel a menționat că, prin săvârșirea infracțiunilor incriminate, părților vătămate le-au fost cauzate suferințe psihice și fizice și astfel, ținând cont de gradul de vinovăție al inculpatului la săvârșirea acestora, prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia că P.Novacov urmează să repare prejudiciul moral cauzat, în mărime de 1500 lei pentru O.Petcova și de 800 lei pentru A.Petcov.

De asemenea, avînd în vedere că la materialele dosarului nu au fost prezentate probe care să dovedească valoarea prejudiciului material, instanța de apel a considerat că prima instanță corect a admis acțiunea civilă în această parte, în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești au declarat recursuri ordinare:

- inculpatul P.Novacov care, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora în partea care-l vizează, cu rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei hotărîri de achitare de sub învinuirea în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.179 alin.(2) și 164 alin.(2) lit.c), e) Cod penal, pe motiv că faptele lui nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor imputate; - instanțele judecătorești au apreciat eronat probele și circumstanțele cauzei; - vinovăția în săvârșirea faptelor imputate nu a fost probată; - faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; - instanțele judecătorești eronat au considerat că acțiunile sale se încadrează în prevederile art.164 alin.(2) lit.c), e) Cod penal, acestea de fapt, încadrîndu-se în prevederile art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal; - instanțele eronat au constatat săvârșirea infracțiunilor fiind folosită starea de neputință a părții vătămate O.Petcova;

- partea vătămată O.Petcova care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora în partea care-l vizează pe inculpatul P.Novacov, cu rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate, pe motiv că instanțele au apreciat eronat probele și circumstanțele cauzei; - nu au determinat rolul fiecărui inculpat la săvârșirea infracțiunilor; - nu au ținut cont de declarațiile sale, potrivit cărora inculpatul P.Novacov nu a pătruns în domiciliul și nu i-a aplicat lovituri; - instanțele nu au ținut cont de faptul că inculpatul și-a cerut iertare, recuperîndu-le prejudiciul cauzat.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care solicită declararea inadmisibilității recursurilor, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurenții în recurs au invocat drept temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6), 8) și 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, precum și atunci cînd faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Raportînd respectiva normă la situația în cauză, Colegiul conchide că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Colegiul penal reține că, instanțele de fond, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă, potrivit art.101, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția lui P.Novacov în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.179 alin.(2) și 164 alin.(2) lit.c), e) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind justă.

Concluziile instanțelor judecătorești contestate sînt corecte și se confirmă prin cumulul de probe administrate, cum sunt:

- declarațiile părților vătămate A.Petcov, potrivit cărora la 20.10.2013, persoane necunoscute au intrat în casa în care locuia cu fiica sa O.Petcova și lovindu-l, au scos-o pe aceasta forțat în curte, au urcat-o în port-bagajul unui automobil și au plecat; - O.Petcova, potrivit cărora, inculpații, intrînd în casă l-au lovit pe tatăl său A.Petcov, iar pe ea au scos-o forțat din casă și aplicîndu-i o lovitură în cap, au urcat-o în port-bagajul unui automobil, după care au dus-o în fișia forestieră unde i-au aplicat mai multe lovituri în diferite părți ale corpului;

- declarațiile martorilor: I.Tauci, potrivit cărora partea vătămată A.Petcov a venit la el și i-a spus că fiica sa O.Petcova a fost răpită, iar cînd aceasta s-a întors acasă, avea semne de violență și i-a comunicat că a recunoscut automobilul lui P.Novacov; - V.Crestincov, care a indicat că I.Tauci l-a telefonat și i-a zis că ruda sa O.Petcova a fost răpită, iar după cîteva ore s-a întors acasă murdară și desculță, comunicîndu-le că l-a recunoscut pe unul dintre agresori, acesta fiind P.Novacov, care ulterior a recunoscut faptele săvîrșite; - S.Tașnicenco, care a declarat că audiindu-l pe P.Novacov, acesta a menționat că le-a propus prietenilor săi I.Topalov, M.Radanov și D.Rotari să meargă acasă la O.Petcova pentru a se clarifica cu aceasta. Intrînd în curtea casei, i-a propus lui I.Topalov să intre și să o scoată pe O.Petcova, însă deoarece acesta nu a reușit, au mers cu M.Radanov care, aplicînd față de partea vătămată violență fizică, au scos-o în stradă și au băgat-o în port-bagajul automobilului său, după care au dus-o în fîșia forestieră de la periferia satului, unde i-au aplicat cîteva lovituri în diferite părți ale corpului;

și actele cauzei: - procesele-verbale de cercetare la fața locului, potrivit cărora au fost cercetate casa părților vătămate, precum și casa și automobilul ce-i aparțin lui P.Novacov, de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 09.12.2013, conform cărora partea vătămată O.Petcova a descris circumstanțele săvîrșirii infracțiunii; rapoartele de examinare și de expertiză medico-legală nr.154 din 21.10.2013, nr.190 din 23.12.2013, potrivit cărora la O.Petcova au fost depistate leziuni corporale; de examinare și de expertiză medico-legală nr.162 din 24.10.2013, nr.5 din 15.01.2014, potrivit cărora la A.Petcov au fost depistate leziuni corporale neînsemnate; nr.157 și nr.158 din 22.10.2013 și nr.159 din 23.10.2013, potrivit cărora la P.Novacov au fost depistate leziuni corporale cu vechime de 5-6 zile, iar la I.Topalov și M.Radanov leziuni nu au fost depistate; nr.2 din 18.01.2014, potrivit căruia, s-a constatat că firul de păr depistat în automobilul lui

P.Novacov se aseamăna cu firele de păr de pe capul lui O.Petcova, de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr.39a-2015 din 23.01.2015, prin care s-a constatat starea psihică a părții vătămate O.Petcova.

Conținutul probelor menționate mai sus, care au fost amplu analizate și obiectiv apreciate de instanțele de fond, confirmă cu certitudine săvârșirea de către inculpatul P.Novacov a faptelor imputate, care întrunesc elementele infracțiunilor de violarea de domiciliu cu aplicarea violenței sau cu amenințarea aplicării ei și răpirea unei persoane profitând de starea de neputință cunoscută sau evidentă a victimei, care se datorează vârstei înaintate, bolii, dezabilității ori altui factor, săvârșită de două sau mai multe persoane, adică atât latura obiectivă, cât și cea subiectivă a acestor infracțiuni.

Din textul hotărârilor recurate, rezultă că instanțele de fond corect au constatat faptele și circumstanțele săvârșirii infracțiunilor incriminate inculpatului, descriindu-le detaliat și argumentat în partea descriptivă, ulterior motivând concluzia de vinovăție prin cumulumul de probe administrate în cauză.

Instanța de recurs constată că temeiurile invocate de către recurent cu referire la lipsa în acțiunile sale a elementelor constitutive ale infracțiunii și că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, se combat prin materialele cauzei și nu se semnalizează în esență presupusele erori de drept, hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, care în totalitatea lor resping argumentele acestuia, precum că vinovăția în săvârșirea faptelor imputate nu a fost probată, iar acțiunile sale, de fapt, urmau a fi încadrate în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal.

În acest sens Colegiul menționează că, în cauză cert s-a constatat că inculpații, având drept scop răpirea părții vătămate O.Petcova pentru a se clarifica cu ea referitor la niște afirmații ale acesteia spuse la adresa unei cunoscute, adică pentru a se răzbuna, prin înțelegere prealabilă, îmbrăcînd măști pe față, au pătruns prin violență în casa părților vătămate, au răpit-o pe O.Petcova, pe care au scos-o cu forța din casă și contrar voinței ei au urcat-o în port-bagajul automobilului lui P.Novacov și au dus-o în fișia forestieră de la marginea satului, aproximativ la o distanță de doi kilometri de sat, unde au aplicat violență fizică asupra acesteia, cauzîndu-i vătămări corporale cu dereglarea neînsemnată a sănătății.

Prin urmare, aceste acțiuni nicidecum nu pot fi încadrate în alte norme penale - art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, așa cum propune inculpatul P.Novacov, deoarece acțiunile inculpaților, reieșind din circumstanțele stabilite în cauză, au fost îndreptate anume spre răpirea părții vătămate O.Petcova.

La fel, Colegiul penal ține să precizeze că starea de neputință a părții vătămate O.Petcova este cert probată prin raportul de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr.39a-2015 din 23.01.2015, aceasta aflîndu-se la evidența medicului psihiatru din copilărie, iar inculpatul este din același sat și o cunoștea pe aceasta, deci rezultă că cunoștea despre starea psihică a părții vătămate și respectiv, argumentul recurentului, precum că instanțele judecătorești eronat au constatat săvârșirea infracțiunilor fiind folosită starea de neputință a părții vătămate, nu este plauzibil.

Prin urmare, concluzia instanțelor de fond privind vinovăția inculpatului P.Novacov în săvârșirea infracțiunilor imputate, în opinia instanței de recurs, este justă și întemeiată.

Totodată, Colegiul penal ține să enunțe că argumentul recurentului, precum că instanțele judecătorești au apreciat eronat probele și circumstanțele cauzei, nu poate fi reținut, or, aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și nu pot constitui temei pentru recurs.

Astfel, decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului părții apărării, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Cu referire la recursul declarat de către partea vătămată O.Petcova, Colegiul penal

menționează că, potrivit art.420 alin.(4) Cod de procedură penală, nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora persoanele indicate în art.401 nu au folosit calea apelului.

Prin urmare, reieșind din materialele cauzei, instanța de recurs a constatat că recurenta O.Petcova nu a contestat cu apel sentința și respectiv, aceasta nu poate contesta cu recurs decizia instanței de apel.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursurilor ordinare declarate de către partea vătămată O.Petcova și inculpat, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către partea vătămată Petcova Olga și inculpatul Novacov Piotr, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 07 noiembrie 2016, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 martie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu